

Люблю вечірнє небо красне:
уже дрїмають дерева,
червоне сонце блїдне, гасне,
а місяць тихо вплива.

Звіздочки з неба виринають,
несміло зиркають з-за хмар,
ховаються, то знов вертають,
а місяць стежить, як скотар.

Приспав сон землю, як коханку,
тихенько моститься при нїй,
а в корчах пісню-колисанку
заводить любо соловїй.

Люблю тоді я у затишку
давати волю думонькам,
мережать їх і плакати нишком
люблю тоді я сам на сам.

Гребенне — Львів, 1898

Вперше надруковано в «Літературно-Науковому Віснику», Львів, 1898, т. 23, кн. 8.

Текст наводиться за збірником [Олександр Козловський. Поезії](#). — Бібліотека поета.
Радянський письменник. — Київ, 1966